

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci žalobce: **Herba Vitalis s.r.o.** se sídlem Praha 1, Žitná 45/1656, IČ 25340123, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel** se sídlem Praha 4, Budějovická 7, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.7.2010, čj: 21131-4/2010-900000-30, sp.zn. 9917/2010-170100-30**

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20.7.2010, čj: 21131-4/2010-900000-30, sp.zn. 9917/2010-170100-30, kterým zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí – závazné informace Celního ředitelství Praha č. 15-0338-2010, 15-0339-2010, 15-0340-2010, 15-0341-2010, 15-0342-2010 a 15-0343-2010 o sazebním zařazení různých modifikací zboží „tekutý přípravek obsahující bylinné extrakty“ do podpoložky KN 2208 90 69. Žalobce ale navrhoval, aby výrobky byly zařazeny do kódu kombinované nomenklatury KN 2106 90 20 – složené alkoholické přípravky, jiné než založené na vonných látkách, používané k přípravě nápojů.

Žalobce nejprve vytýká žalovanému, že rozhodl dne 28.6.2010 o spojení předložených odvolání k projednání ve společném řízení, přestože jeden z předložených výrobků Topol

černý má odlišné složení. Rozhodnutí žalovaného je založeno na nedostatečně prokazatelných tvrzeních a žalobce je považuje za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost.

Pokud žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí zmiňuje brání léku v malých dávkách po „kapkách“ uvádí žalobce, že v platném znění textu vysvětlivky k Harmonizovanému systému popisu a číselného označování zboží (dále jen vysvětlivky k harmonizovanému systému) po „kapkách“ vůbec není uvedeno. Žalovaný tak uvádí zavádějící skutečnost, což má podstatný vliv na spravedlivé posouzení, zda i tekutina podávaná v naprosto nepatrných dávkách, tj. po kapkách, může být označována jako nápoj k přímé konzumaci alkoholu. Žalobce poukazuje na to, že na etiketě není připuštěna možnost použití jiným způsobem než ve zředěném stavu, tedy není možnost přímé konzumace jako alkoholického nápoje. V rozporu s tvrzením žalovaného je všeobecná vysvětlivka uvedená v platném znění celního sazebníku ke kapitole 22 NÁPOJE, LIHOVINY, OCET, kde je uvedeno, že nealkoholické tonické přípravky, které je třeba před použitím rozředit, nepatří do kapitoly 22 (obvykle číslo 2106). Z toho žalobce dovozuje, že posuzované přípravky žalobce nepatří do kapitoly 22. Tvrzení žalovaného, že posuzované výrobky jsou lihovinami, je v rozporu s ustanoveními zákona o potravinách, ve znění pozdějších předpisů, vyhlášky č. 113/2005 Sb., vyhlášky č. 225/2008 Sb. a nařízení (ES) č. 1924/2006. Dále o této skutečnosti svědčí znění nařízení (ES) č. 110/2008 o definici popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin. Žalovaný svým odůvodněním popírá v současnosti zcela jasný a v komunitárním právu ostře vymezený rozdíl mezi doplňky stravy na straně jedné a lihovinami na straně druhé.

Žalobce dále brojí proti názoru žalovaného, že projednávané zboží nelze zařadit dle žalobcova návrhu, protože se nejedná o složený alkoholický přípravek. Žalobce je přesvědčen o opaku, tedy že se o složený alkoholický přípravek jedná. Nesouhlasí ani s citovaným odkazem žalovaného na vysvětlivky k HS k číslu 2106, neboť znění uváděné žalovaným ve vysvětlivkách není. Je zde uvedeno pravdivě pouze to, že do této podpoložky nepatří složené přípravky, které mají objemový obsah alkoholu nepřesahující 0,5%. Žalobce tedy uvádí na pravou míru, že projednávané výrobky

- mají obsah alkoholu vyšší než 0,5% Vol.
- jsou určeny k přípravě nealkoholických nápojů
- jsou získány smísením rostlinných výtažků čísla 1302 KN s dalšími látkami (konkrétně konzervačním činidlem etanolem a stabilizačním činidlem rostlinným glycerolem).

Dále žalobce namítá, že není patrné, proč celní ředitelství nezařadilo posuzované výrobky do žalobcem navrhované podpoložky, a že tento závěr nezhojil ani žalovaný. Dále namítá nepřezkoumatelnost závazných informací, protože nejsou řádně odůvodněna v souladu s ustanovením § 68 správního řádu.

Z rozhodnutí žalovaného vyplývá, že problematika pro zařazení do celního sazebníku do podpoložky 2106 90 20 KN je zřejmě informace na etiketě výrobku – před přípravou nealkoholického nápoje výrobek protřepat či jej dávkovat po kapkách na 1 kg hmotnosti a celkovou denní dávku ještě rozdělit do několika podání. Za odvážnou považuje argumentaci žalovaného, že neobstojí tvrzení, kdy žalobce poukazuje na skutečnost, že nelze předmětný výrobek používat v jakémkoli množství, neboť u některých bylin hrozí při vyšších dávkách zdravotní riziko. Poukazuje na to, že jedním z povinně uváděných údajů na etiketě je údaj o dávkování (dle § 31 písm. b) vyhlášky č. 23/2001 Sb. v platném znění). Průměrný spotřebitel

z údajů uvedených na etiketách výrobků pochopí, že výrobek je dle návodu k použití určen k přípravě nealkoholického nápoje ředěním předepsaným způsobem v předepsaném množství vody. Vytýká žalovanému, že opomíjí rozdíl mezi doplňkem stravy a léčivým výrobkem, který je častokrát tvořen jen velmi málo odlišným způsobem dávkování (např. dle rozsudku Soudního dvora ze dne 30.4.2009 ve věci C-27/08 dvojnásobný, resp. poloviční dávka než v léčivu). Stejně tak žalovaný nebere v úvahu, že SÚKL vydal seznam značného množství látek, rostlinného původu především, jejichž obsah v doplňcích stravy je přísně limitován. Žalobce je přesvědčen o tom, že tyto závažné skutečnosti, tj. zda výrobek může nebo nemůže být podáván neomezeně, jaké pokyny vydaly další státní instituce, zda je projednávané zboží určeno k přípravě nealkoholického prostředku, ke zlepšení fyzické a psychické kondice, mají na celní zařazení vliv, neboť hovoří o povaze projednáváného zboží. Z etikety či obalu musí být každému průměrnému spotřebiteli pochopitelné, že se nejedná o alkoholický nápoj s účelem přímé konzumace lihu. Za spekulaci žalobce považuje tvrzení žalovaného, že spotřebitel nepoužije žalobcův výrobek předepsaným způsobem, ale zcela odlišně od návodu k použití uvedeného na etiketě výrobku. Dostatečnou překážku přímého používání předmětných přípravků s obsahem lihu vidí žalobce v tom, že v neředěném stavu jsou vzhledem k obsahu bylin a glycerinu nechutné až nepoživatelné. Žalobce si je vědom toho, že nemůže stoprocentně zabránit přímému použití v neředěné formě, ale to nemůže ospravedlnit zařazení výrobku mezi lihové nápoje. V takovém případě by tam měly být zařazeny i jiné výrobky, o nichž je všeobecně známo, že na rozdíl od svého skutečného určení jsou užívány jako lihoviny, např. francovka ALPA a LESANA a lihové čisticí prostředky na sklo a okna, např. OKENA.

Žalovaný dle žalobce nesprávně postupuje při aplikaci předpisů pro zařazování zboží, opomíjí vnitrostátní i komunitární předpisy, viz např. nepřesné citace z vysvětlivek k HS k jednotlivým podpoložkám zboží. Žalobce nesouhlasí se závěrem žalovaného, že pro sazební zařazení je rozhodující účel použití výrobku a vyjadřuje se k jednotlivým kritériím, které naznačuje žalovaný při zařazování zboží do kterékoli z celních nomenklatur s tím, že je nutno si nejprve odpovědět na základě zbožíznalské otázky – co to je (název výrobku), z čeho to je (materiál a složení) a k čemu to je (účel použití).

K názvu výrobků uvádí žalobce, že nikde v názvu výrobku ani na etiketách není uvedena žádná informace, která by spotřebiteli sdělovala, že by se mohlo jednat o lihový (alkoholický) nápoj, což žalovaný záměrně přehlíží.

K otázce, z čeho to je, uvádí žalobce, že posuzované výrobky jsou složeny z vody, etanolu – konzervačního činidla, rostlinných výtažků – koncentrovaných meziproductů (číslo 1302 KN) a v jednom případě ještě rostlinného glycerolu – stabilizačního činidla. Plně tak splňují podmínky pro zařazení do žalobcem navrhované podpoložky 2106 90 20 KN. Výrobky obsahují takové množství rostlinných výtažků, které není v souladu s požadavky na výrobu alkoholických nápojů, konkrétně s požadavkem na zdravotní nezávadnost. Kolikrát pouhý rozdíl v koncentraci obsažené účinné látky rozhodne o tom, zda se jedná o likér jako alkoholický nápoj, nebo se jedná o doplněk stravy splňující požadavek zdravotní nezávadnosti a nebo je látka léčivem, které mohou připravovat a distribuovat výhradně farmaceuti.

K otázce „k čemu to je (účel použití)“ poukazuje na to, že žalovaný toto kritérium zužuje na „tekutý přípravek obsahující bylinné extrakty“, což nemůže ovlivnit zařazení posuzovaných výrobků, neboť doplňky stravy mohou být zařazovány do obou sporných podpoložek – pokud zkoumání omezíme pouze na zkoumání zboží obdobných charakteristik. Žalovaným

zmiňovaná poznámka k podpoložce 2208 90 69 KN Nařízení Komise (ES) č. 1114/2006 ze dne 20.7.2006 je překonána pozdější Evropskou legislativou výslovně zakazující uvádění zdravotních tvrzení u lihovin a alkoholických nápojů Nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20.12.2006. Použití předmětného argumentu žalovaným je tedy porušením pravidla poster derogat priori. Žalobce poukazuje na podstatný rozdíl mezi podpoložkou 2208 90 69 KN, kde zařazené výrobky slouží všechny a bez výjimky přímo k pití, bez dalších úprav a dalšího zpracování. Naopak všechny výrobky v podpoložce 2106 90 20 KN jsou určeny výlučně k přípravě jiného konečného produktu, který je poté konzumován pitím jako nápoj, a nejsou konzumovány přímo a tedy neředěné. Žalobce pak doplňuje další kritérium, které žalovaný záměrně neuvedl, a to je kritérium „jak se s tím zachází (způsob použití)“. Žalovaný by totiž musel přiznat zjevnou nepopiratelnou skutečnost, že posuzované výrobky jsou výlučně určeny a používány k přípravě nealkoholického nápoje. Poukazuje na známý příklad rostlinného oleje, kdy o tom, zda se jedná o potravinu ke smažení nebo pohonnou hmotu, rozhoduje jenom skutečné použití výrobku.

Žalobce pak poukazuje na to, že nerozumí, jaké důkazní břemeno měl unést. Pokud žalovaný neměl dostatek důkazů či podkladů, bylo jeho povinností vyzvat žalobce k doplnění. Poukázal také na skutečnost, že sazební zařazení výrobku je řešením otázky právní, nikoli předmětem důkazního řízení. Vzhledem k tomu, že harmonizovaný systém zařazování zboží i celní sazebník nejsou běžně dostupnými právními předpisy v českém jazyce, nemůže proto uvádění pouhých odkazů na předpis a číslo poznámky být dostačujícím odůvodněním při zařazení zboží.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvádí, s odkazem na ustanovení Společného celního sazebníku Evropského společenství vydaného Nařízením Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění Nařízení Komise (ES) č. 948/2009, kterým se mění příloha I, že v odvolacím řízení neshledal žádné skutečnosti, které by byly v rozporu se sazebním zařazením různých modifikací zboží „tekutý přípravek obsahující bylinné extrakty“ do podpoložky 2208 90 69 KN. K námitce žalobce, že jeden z předložených výrobků Topol černý má odlišné složení, odlišné údaje na etiketě a odlišné dávkování, poukazuje žalovaný na to, že toto zboží bylo dle svých základních a obecných charakteristik posouzeno jako jedna z modifikací tekutého přípravku obsahující bylinné extrakty a bylo věcně správně zahrnuto pod společné řízení. Žalovaný vycházel z rozhodnutí Evropského soudního dvora v případě C-130/02, který potvrdil oprávněnost uplatňování právního předpisu pro obdobné případy, včetně uplatnění i obecných zásad určitého právního řádu v případech, kdy se jedná o obdobu na základě společných charakteristik. K tvrzení žalobce o nepravdivosti citace z vysvětlivek uvádí, že v žádném případě necituje vysvětlivky. U napadeného rozhodnutí se neobjevuje žádná varianta, která by evokovala údajnou citaci. Odmítá i údajnou nepravdivost uvedeného slova „kapkách“ k čemuž uvádí, že ve vysvětlivkách je skutečně uvedeno „i když se berou v malých dávkách, např. po lžících, ...“. Uvedený slovní výraz např. není taxativním výčtem způsobu, jak předmětný výrobek používat, ale z jazykového rozboru naopak vyplývá, že výraz „např.“ je zkratkou příslovečné spřežky, která uvozuje pouze příklad, stejně jako jeho synonyma. Je tedy zcela v souladu s právem, pokud pod zkratkou např., se uvede po lžičkách, po lžících, po kapkách, podle malé odměrky nebo velké odměrky anebo jinak.

Žalovaný poukazuje na to, že žalobce ponechal bez povšimnutí podstatné, žalovaným uvedené, citace, že projednávané zboží splňuje charakteristiku pro zařazení do č. 2208 KN (Ethylalkohol nedenaturovaný s objemovým obsahem alkoholu nižším než 80% obj.;

destiláty, likéry a jiné lihové nápoje). Do tohoto čísla se zařazují přípravky, jejichž objemový obsah alkoholu je vyšší než 0,5% vol., i když se berou v malých dávkách, např. po lžících, po kapkách atd. Do čísla 2208 patří lihové nápoje, označované názvem „potravinové doplňky“ určené k udržování organismu v dobrém zdravotním stavu. Tyto přípravky mohou být např. z rostlinných výtažků, z ovocných či zeleninových koncentrátů, z lecitinu, z chemikálií, apod., též obohacené např. o vitamíny, minerální látky nebo sloučeniny železa apod. Zde poukázal na to, že pravidla pro sazební zařazování zboží vycházejí z určitého zjednodušení kritérií, bez kterého by každé zboží muselo mít svou vlastní podpoložku, neboť žádné zboží není naprosto totožné co do složení nebo parametrů, jako zboží jiné. Dále pak poukázal na to, že první slovo věty druhé vysvětlivky ke kapitole 22 NÁPOJE, LIHOVINY, OCET je „nealkoholické“, což dává vysvětlivce jednoznačný význam, i když zcela opačný než jaký předestírá žalobce.

K námitce žalobce, že použité odůvodnění je v zásadním rozporu s nejnovějšími právními normami EU, žalovaný uvádí, že žalobcem uváděné právní normy nemají žádný vliv na sazební zařazení zboží, jsou výhradně určeny pro výrobce, vývozce (dovozce) a prodejce zboží. Na sazební zařazení nemají vliv rozhodnutí, stanoviska, výměry a pokyny ministerstev a dalších státních orgánů nebo jiných orgánů a organizací.

Žalovaný pak odmítl tvrzení žalobce, že při vydávání ZISZ je prováděcím právním předpisem správní řád a že v konečném důsledku je rozhodnutí nepřezkoumatelné a tedy neplatné. Žalovaný uvádí právní normy EU, které určují právní rámec pro vydávání ZISZ. Jedinou výjimkou je odvolání proti vydanému rozhodnutí – ZISZ, které reguluje již zmíněný správní řád. Evropská komise vydala pro potřebu celních orgánů tzv. „Administrativní pokyny k evropskému systému závazných informací o sazebním zařazení zboží (EZISZ) a jeho funkcí“. V úvodním ustanovení pokynu se uvádí, že Evropská unie s cílem zajistit právní jistotu při provádění obchodních transakcí a zajištění jednotné používání společného celního sazebníku zavedla evropský systém ZISZ (EZISZ) a právním základem pro něj jsou především články 6-12 CK a čl. 5-14 prováděcího předpisu. V odůvodnění tak se uvádí pouze výčet z právních a jiných norem, podle kterých bylo rozhodováno, což ostatně dokládá i databáze EU. Normotvorný rámec pro rozhodování ve věci sazebního zařazení zboží je jednoznačně a přesně stanoven a není na správním uvažování kohokoliv tato pravidla podle aktuální potřeby či jiného názoru měnit. Dále pak odmítl tvrzení žalobce, který označuje projednávané zboží tak, že se jedná o složený alkoholický přípravek k přípravě nápojů, bez ohledu na skutečnost, že je přesně stanoveno, co se pokládá za složený alkoholický přípravek a prezentuje tak svůj názor jako jediný správný. Kromě toho, je to žalobce, který tvrdí, že „před přípravou nealkoholického nápoje výrobek protřepat“. S výjimkou jediného přípravku „Topol černý, kde je uvedeno : „Přípravek před použitím protřepat“, tedy žádné sousloví před přípravou nealkoholického nápoje. Výše uvedené tvrzení žalobce se nezakládá na pravdě, protože na ostatních etiketách se žádná taková informace nevyskytuje. Na etiketách je informace o tom, že naředěním do vody se získá nealkoholický nápoj vhodný pro řidiče i děti.

Žalovaný pak odmítl výtku žalobce o běžné nedostupnosti právních předpisů v českém jazyce, které se týkají sazebního zařazení zboží a současně mají vztah k napadenému odůvodnění. Poukázal na internetovou stránku Celní správy ČR, kde jsou přehledně a srozumitelně uvedeny všechny právní normy, vysvětlivky a poznámky atd., kterých se žalobce domáhá. Jedinou výjimku tvoří vysvětlivky k harmonizovanému systému popisu a číselnému označování zboží, které pro potřebu svých členů vydává Světová celní organizace. Tyto vysvětlivky nejsou veřejně publikovány na internetových stránkách WCO, protože podléhají autorskému právu. Je ale možné si tyto vysvětlivky objednat proti úhradě.

Žalobce v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že bylinné kapky s obsahem lihu, tedy rostlinné výtažky nejsou uváděny na trh jako nápoje, nenaplnují požadavky vyhlášky č. 335/1997, svým účelem neslouží ke spotřebě jako nápoj a už vůbec nejsou alkoholickým či lihovým nápojem, proto nemohou být zařazeny do kapitoly 22 podle Nařízení Komise ES č. 1031/2008 o společném celním sazebníku. Předmětné výrobky jsou doplňky stravy, nejsou označeny jako lihovina a neslouží tedy ke spotřebě alkoholu, ale mají funkci potravinového doplňku. Doplňky stravy s obsahem lihu mají být žalovaným zařazeny pod kód KN 13021980 rostlinné šťávy a výtažky – ostatní. Potravní doplňky – rostlinné výtažky sloužící jako zdroj látek se zdravotními účinky na organismus musí být zařazeny do kódu KN 1302, neboť neslouží ke spotřebě (konzumaci), alkoholu, ale jsou zdraví prospěšné a doplňují běžnou stravu o látky s fyziologickým účinkem na lidský organismus.

Městský soud v Praze se dotázal účastníků, zda trvají na nařízení jednání nebo zda v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s.ř.s. může soud ve věci rozhodnout bez jednání. V reakci na výzvu uvedl jednatel žalobce, že žalobce na nařízení jednání trvá. V mezidobí žalobce vypověděl plnou moc advokátovi a jiným zastoupen není. K žádnému z nařízených jednání se ale žalobce nedostavil, když se pokaždé jeho jednatel omluvil ze zdravotních důvodů. Soud jednání nařízená na dny 14.11.2013, 14.1.2014, 6.3.2014 odročil, když vyhověl žalobcově žádosti o odvolání jednání. Jednání nařízené na 20.5.2014 k žádosti žalobce také sice zrušil, ale učinil dotaz na ošetřujícího lékaře žalobce, který mu vystavil Rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, „v jakém časovém horizontu bude možné s ohledem na zdravotní stav jmenovaného, nařídit jednání“. Ošetřující lékař sdělil, že „bolestivé stavy se obecně daří zvládnout do měsíce až 6 týdnů – průběh je individuální.“ Soud proto počkal a další jednání nařídil až na 30.10.2014. Předvolání bylo žalobci doručeno do datové schránky dne 26.8.2014.

Dne 19.9.2014 zaslal žalobce na ministerstvo spravedlnosti stížnost na nevhodné chování předsedkyně senátu. Od nařízeného jednání se jednatel žalobce opět omluvil s tím, že dne 30.10.2014, tedy právě v den jednání absolvuje odborné vyšetření. Omluva byla doručena soudu dne 27.10.2014. Soud jednání opět zrušil a žalobce vyzval, aby soudu sdělil, zda jsou mu známy termíny, do konce února 2015, kdy by se nemohl jednání soudu zúčastnit. Na to žalobce zareagoval tak, že vznesl námitku podjatosti předsedkyně senátu z důvodu, že „nadměrným úsilím o nařízení projednání věci a ukončení řízení zcela jasně dává najevo svůj osobní poměr k věci“. O této námitce rozhodl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 18.12.2014, č.j. Nao 455/2014 – 84, ve kterém shledal námitku podjatosti nedůvodnou.

Soud také učinil dotaz na pracoviště, na kterém žalobce dne 30.10.2014 absolvoval tvrzené vyšetření a z odpovědi zjistil, že se žalobce na vyšetření objednal dne 28.7.2014. Jak soud již uvedl, omluvu od jednání obdržel až dne 27.10.2014, ačkoli o konaném jednání žalobce věděl již od 26.8.2014.

Městský soud další jednání, v pořadí již šesté, nařídil na 24.3.2015, předvolání žalobci bylo doručeno do DS dne 16.2.2015, tzv. fikcí. Jednatel žalobce se z jednání opět omluvil ze zdravotních důvodů a z obsahu opět vyplynula žádost o odročení jednání. Svou omluvu, kterou opět zaslal krátce před nařízeným jednáním, žalobce nijak nedoložil. Městský soud proto i s ohledem na předchozí průběh řízení rozhodl, že bude jednat v nepřítomnosti žalobce, když důvod uvedený žalobcem nepovažoval za natolik důležitý, aby kvůli němu odročil další nařízené jednání. Ačkoli je to pro soud překvapivé, ze všech okolností vyplývá, že žalobce jedná s cílem oddálit rozhodnutí ve věci a takovému jednání nelze právní ochranu poskytnout. S ohledem na to, že žalobce žalobu u zdejšího soudu podal dne 27.9.2010, bylo v zájmu účastníků i soudu, aby toto řízení již bylo skončeno a ve věci bylo vydáno rozhodnutí.

Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem zjistil soud následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

Dne 22.1.2010 zaslal žalobce Celnímu ředitelství Praha celkem 6 žádostí o závaznou informaci o sazebním zařazení.

Celní ředitelství Praha vydalo závaznou informaci o sazebním zařazení zboží č. CZ 15-0339-2010 o zařazení zboží do celní nomenklatury do položky 22089069 KN, jedná se o doplněk stravy Fructavit, což je tekutý přípravek obsahující extrakty z plodů Borůvky obecné, Ostružníku křovitého, Černého rybízu, Černé jeřabiny, etanolu (více než 0,5 % objemu) a vodu. Účel použití je přírodní podpůrný přípravek pro posílení a regeneraci organismu, doplněk stravy určený k přípravě nealkoholického nápoje k okamžité přímé spotřebě. Z celkového objemu je 43% objem lihu.

Závazná informace o sazebním zařazení č. CZ 15-0338-2010, předmětem je doplněk stravy Gemnoterapie, Topol černý – doplněk stravy, složení 2 % hm. extrakt z čerstvých napučených pupenů Topolu černého, 40 % objem lihu, 30 % objem rostlinného glycerolu, demineralizovaná voda do 100%.

Závazná informace o sazebním zařazení zboží č. CZ 15-0340-2010, předmětem je doplněk stravy – Tužebník jilmový, deklarované složení – extrakt z čerstvých květů Tužebníku jilmového 15% hm, 43% objem lihu, demineralizovaná voda do 100%.

Závazná informace o sazebním zařazení zboží č. 15/0341-2010, předmět doplněk stravy – Třezalka tečkovaná, složení extrakt z čerstvé kvetoucí natě třezalky tečkované 15% hm., 43% objem lihu a demineralizovaná voda do 100%.

Závazná informace o sazebním zařazení zboží č.15-0342-2010, předmět doplněk stravy - Klimakten, složení: extrakty z jeřábu ptačího 2 díly, Srdečníku obecného 2 díly, Třezalky tečkované 1 díl, Kontryhele obecného 1 díl, Rozrazilu lékařského 1 díl – celkem 5% hm., 30% objemu lihu a demineralizovaná voda do 100%.

Závazná informace o sazebním zařazení zboží č. 15-0343-2010, předmět zboží doplněk stravy Čistící směs, deklarované složení: extrakty z natě Třezalky tečkované 4 díly, Rdesna ptačího 1 díl, Celíku zlatobýlu 1 díl, z květu Tužebníku jilmového 1 díl, z kořene Pupavy bezlodyžné 1 díl, z listí Břízy bělokoré 8 dílů, celkem 15% hm., 43% objem lihu a demineralizovaná voda do 100%.

Ve všech těchto závazných informacích bylo předmětné zboží zařazeno do celní nomenklatury pod 22089069 KN.

Proti rozhodnutím - závazným informacím o sazebním zařazení zboží - podal žalobce odvolání, ve kterém namítal shodně jako v podané žalobě. O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, když Generální ředitelství cel usnesením ze dne 28.6.2010 předložená odvolání spojilo ve společném řízení.

V napadeném žalovaným uvedl, že neshledal žádné skutečnosti, které by byly v rozporu se sazebním zařazením zboží „tekutý přípravek obsahující bylinné extrakty“ do podpoložky 2208 90 69 KN. Žalovaný poukázal na to, že se jedná o různě zabarvenou kapalinu s pachem po lihu a bylinných extraktech. Kapalina je pro drobný prodej balená ve skleněné lahvičce z tmavého skla o obsahu 50 mililitrů, opatřená etiketou, barevným potiskem, dávkovačem a šroubovacím uzávěrem s plombou. Výrobky jsou určeny k udržování organismu v dobrém zdravotním stavu. Podle údajů uvedených žadatelem výrobky obsahují především alkohol (etanol 30-43% objemu), glycerol, demineralizovanou vodu a různé bylinné extrakty. Z charakteristiky zboží a jeho účelu použití, v návaznosti na vysvětlivky k harmonizovanému systému popisu a číselného označování zboží k č. 1302 a 2208 odst. c) bod 16; vysvětlivky ke

kombinované nomenklatuře (dále jen vysvětlivky ke KN k č. 2208, položce 2208 90 a podpoložce 2208 90 69 KN a KN vyplývá, že sazební zařazení projednávaných druhů zboží do č. 2208 KN je věcně správné. Do č. 2208 KN (etylalkohol nedenaturovaný s objemovým obsahem alkoholu nižším než 80% objem; destiláty, likéry a jiné lihové nápoje) se zařazují přípravky, jejichž objemový obsah alkoholu je vyšší než půl procenta vol., i když se berou v malých dávkách, např. po lžících, kapkách atd. Do čísla 2208 patří lihové nápoje označované názvem „Potravinové doplňky“ určené k udržování organismu v dobrém zdravotním stavu. Tyto přípravky mohou být např. z rostlinných výtažků, z ovocných či zeleninových koncentrátů, z lecitinu, z chemikálií apod., též obohacené např. o vitamíny, minerální látky nebo sloučeniny železa apod. Do čísla 2106 KN, resp. do podpoložky 2106 90 20 KN nelze projednávané zboží zařadit, protože se jedná o složený alkoholický přípravek ve smyslu vysvětlivek ke KN k podpoložce 2106 90 20 s odkazem na vysvětlivky k HS k číslu 2106 a další, které určují, že do této podpoložky nepatří složené přípravky, které mají objemový obsah alkoholu nepřesahující 0,5% objemu, přičemž výrobky nejsou určeny k výrobě nealkoholických nebo alkoholických nápojů, ani nejsou získány smícháním rostlinných výtažků č. 1302 KN s dalšími látkami (kyselina mléčná, kyselina citrónová, kyselina vinná, kyselina fosforečná, konzervační činidla, plnicí látky atd.). Celní ředitelství tak zařadilo zboží do podpoložky věcně správně a sazební zařazení odůvodnilo použitím VIP 1, 6; vysvětlivek k HS a vysvětlivek ke KN. Současně uvedl, že zboží nebylo zařazeno do č. 2106 KN se současným odvoláním na příslušnou právní normu. Použití uvedených vysvětlivek pro účely sazebního zařazení je plně v souladu s rozhodnutím Soudního dvora EU (C-798/79/CHEM-TEC/AC-400/04/VATERMAN SAS). Žalovaný poukázal na dávkování, kde je uvedeno, že jedna kapka na 1 kg tělesné hmotnosti, toto množství kapek rozděleno na 2-3 dávky za den. Z toho dovodil, že primárním účelem výrobku není jeho používání ve zředěném stavu (výroba nealkoholického nápoje pro děti, příp. řidiče), ale jeho přímé požívání podle doporučeného dávkování. Současně neobstojí tvrzení žalobce, že výrobek ze zdravotního hlediska nelze požívat přímo, neředěný a v jakémkoli množství. Nejenže není tato informace uvedena v deklarovaných údajích v žádosti o vydání ZISZ, ale především není uvedena jako základní informace na etiketě výrobku. Žalovaný nesouhlasí dále s tvrzením, že zařazení výrobku do podpoložky 2208 90 69 KN jako „ostatní alkoholické nápoje“ je v rozporu se zákonem, protože obsahuje zdravotní tvrzení. K zařazení ale dochází podle povahy materiálu a funkce.

Žalovaný dále poukázal na to, že Česká republika se vstupem do Evropských společenství s účinností od 1.5.2004 zavázala uplatňovat komunitární právo. Mezi pravidla patří i způsob vydávání ZISZ. Postup pro její získání, obsahové náležitosti a její předání žadateli upravují článek 6 a následující CK, resp. článek 5 a následující Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2.7.1993, kterým se provádí Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství. Žalovaný poukázal na to, že vycházel i ze skutečností všeobecně známých nebo známých správnímu orgánu z jeho úřední činnosti, tedy nikoli pouze z podkladů předložených žalobcem. Takovými skutečnostmi je kromě jiného databáze evropských závazných informací (EBTI), která obsahuje celou řadu platných ZISZ jednotlivých členských států EÚ, kdy je zboží obdobných charakteristik a složení zařazeno do čísla 2208 KN. Kromě toho je zařazení projednávaných druhů zboží v souladu i s Nařízením Komise ES č. 1114/2006 ze dne 20.7.2006, kterým jsou výrobky obdobného složení, charakteru a účelu použití zařazeny do podpoložky 22089069 KN.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními úřady obou stupňů z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době

vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.). Věc soud posoudil takto:

Procesní námitku žalobce, že v řízení před prvostupňovým správním orgánem nebylo postupováno podle správního řádu, zejména dle ust. § 68, neboť prvostupňový správní orgán své rozhodnutí řádně neodůvodnil, soud důvodnou neshledal z níže uvedených důvodů.

Podle § 320 odst. 1 písm. b) bod 8 zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen celní zákon) nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, platí pro řízení před celními orgány obecné předpisy o správním řízení, jde-li o řízení ve věcech vydání závazných informací a zrušení jejich platnosti. Tato právní úprava byla do celního zákona vložena zákonem č. 1/2002 Sb., který nabyl účinnosti dne 1.7.2002. Po 1.5.2004 zůstala beze změn, od tohoto data je třeba zkoumat, zda bezprostředně závazné předpisy Evropských společenství nestanoví v této oblasti jinak.

V Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává Celní kodex společenství, je vydávání závazné informace o sazebním zařazení zboží upraveno v článku 12, ze kterého vyplývá, že závazná informace je vydávána na základě žádosti způsobem stanoveným postupem projednávání ve výboru.

Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93, kterým se provádí celní kodex, obsahuje mimo jiné HLAVU II s názvem závazné informace o sazebním zařazení zboží. V KAPITOLE 2 této hlavy je pak upraven postup pro získávání závazných informací o sazebním zařazení zboží – vydávání informací žadatelům a jejich předávání Komisi. V článku 6 uvedené kapitoly je stanoveno, kde a s jakými náležitostmi se žádost o vydání závazné informace o sazebním zařazení zboží podává. V článku 7 je upravena lhůta pro vydání a dále je stanoveno, že závazné informace o sazebním zařazení zboží se vydávají na tiskopise odpovídajícímu vzoru uvedenému v příloze 1. Na tiskopise se vyznačují údaje, jež mají být považovány za důvěrné. Na tiskopise se rovněž uvádí možnost podat opravný prostředek proti rozhodnutí celních orgánů podle článku 243 kodexu.

Při řešení shora uvedené námítky pak nelze nepřihlídnout k článku 245 celního kodexu, podle kterého předpisy o postupu při podávání opravného prostředku přijmou členské státy.

Ze shora citovaných ustanovení vyplývá, že celní kodex a nařízení Komise, kterým je celní kodex prováděn, obsahují samostatnou právní úpravu vztahující se k podání žádosti o vydání závazné informace o sazebním zařazení zboží a k vydání této informace. To znamená, že na řízení o žádosti o vydání závazné informace se správní řád jako procesní předpis nepoužije, neboť není splněna podmínka, se kterou použití správního řádu spojuje ustanovení § 320 odst. 1 písm. b) bod 8 celního zákona. Vydávání závazné informace je upraveno celním kodexem a jeho prováděcím předpisem, což jsou nařízení, tedy obecně závazné akty normativní povahy s přímým účinkem, tedy je stanoveno těmito předpisy jinak. Na podporu tohoto závěru lze odkázat i na shora citovaný článek 245 celního kodexu. Pokud by mělo být postupováno podle právních předpisů přijatých členskými státy, potom by nebylo třeba, aby tato možnost byla zvlášť upravena pro postup při podávání opravného prostředku. Dle názoru soudu je třeba přihlídnout i k rozsahu a ke způsobu, jakým je zboží, k němuž je závazná informace vydávána, posuzováno. Celní úřad vychází z podkladů předložených žadatelem a z údajů vztahujících se ke zboží pak vyhodnotí, do jaké podpoložky kombinované

nomenklatury má být takové zboží zařazeno. Nejedná se o řízení, ve kterém by obsahem správního spisu byla řada dokladů opatřených bez součinnosti s žadatelem, s jejichž obsahem by tento nebyl seznámen.

V daném případě nedošlo postupem Celního ředitelství Praha při vydávání závazné informace k porušení žalobcem označeného ustanovení správního řádu, neboť tento procesní právní předpis se na vydání závazné informace o sazebním zařazení zboží od 1.5.2004 nepoužije. Ze shora uvedených důvodů má soud za to, že určitá menší podrobnost právní úpravy v případě vydání závazné informace o sazebním zařazení zboží neznamena, že by nebylo zajištěno dostatečné respektování práv žadatelů jako účastníků řízení v prvostupňovém řízení. Pokud se jedná o obsah závazné informace, zejména důvody sazebního zařazení, lze vycházet z toho, že osoba žádající o vydání závazné informace je v potřebné míře obeznámena s příslušnou problematikou a proto je jí dostatečně srozumitelný i pouhý odkaz na příslušné poznámky a vysvětlivky, které byly při sazebním zařazení zboží použity.

K samotnému sazebnímu zařazení předmětných zboží žalobce namítl věcnou nesprávnost a nedostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Ze složení přípravků vyplývá, že se jedná o různě zabarvenou kapalinu s pachem po lihu a bylinných extraktech. Kapalina je pro drobný prodej balená ve skleněné lahvičce z tmavého skla o obsahu 50 ml, opatřená etiketou, barevným potiskem, dávkovačem a šroubovacím uzávěrem s plombou. Výrobky jsou určeny k udržování organismu v dobrém zdravotním stavu. Podle údajů uvedených žadatelem výrobky obsahují především alkohol (etanol 30-43% objemu), glycerol, demineralizovanou vodu a různé bylinné extrakty. Žalovaný potvrdil sazební zařazení zboží „tekutý přípravek obsahující bylinné extrakty“ do podpoložky 2208 90 69 KN.

Žalobce v pravé řadě nesouhlasil s postupem žalovaného, který v rámci odvolacího řízení spojil předložená odvolání k projednání ve společném řízení, přestože jeden z předložených výrobků Topol černý má dle žalobce odlišné složení. V postupu žalovaného soud nespatřuje procesní pochybení, neboť, jak vyplývá z jednotlivých Závazných informací o sazebním zařazení založených ve správním spise, je tento přípravek jednou z modifikací tekutého přípravku obsahujícího bylinné extrakty, kterých se týkaly podané žádosti, neboť i v tomto případě se jedná o doplněk stravy - tekutý přípravek obsahující extrakt z bylin, kterým je v tomto případě extrakt z pupenů Topolu černého. Ani dle soudu proto neexistuje důvod, pro který by nemohlo být řízení o odvolání vedeno pro všechny přípravky společně, a to i s ohledem na to, že zboží je do Harmonizovaného systému a Kombinované nomenklatury zařazováno podle jeho charakteristiky a účelu použití výrobku, které jsou v případě předložených žádostí shodné. Pro správné zařazení je podstatné, že všechny přípravky mají vlastnosti potravinového doplňku určeného k udržení zdraví nebo pohody a jsou založeny na rostlinných výtažcích.

Z žalobních námitek dále vyplývá, že mezi účastníky je sporná správnost sazebního zařazení zboží pod kód kombinované nomenklatury zavedené nařízením Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (ES) č. 948/2009 ze dne 30. 9. 2009, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87. Zatímco žalobce žádal, aby zboží bylo zařazeno do podpoložky 2106 90 20 KN, celní úřady zboží zařadily do podpoložky 2208 90 69 KN.

Celní úřady používají pro účely klasifikace zboží kombinovanou nomenklaturu Evropské unie, která je uvedena v již výše zmíněném nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, zejména pak jeho přílohu I.. Z ustálené judikatury, např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19.11.2013, č.j. 2 Afs 85/2012 – 40 (dostupný na www.nssoud.cz) vyplývá závěr, že Kombinovaná nomenklatura je založena na celosvětovém Harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží, který byl vypracován Radou pro celní spolupráci, nyní Světovou celní organizací (World Customs Organisation) a zaveden mezinárodní úmluvou, uzavřenou v Bruselu dne 14. 6. 1983 a schválenou jménem tehdejšího Evropského hospodářského společenství rozhodnutím Rady 87/369/EHS ze dne 7. 4. 1987. Kombinovaná nomenklatura přejímá čísla a šestimístné položky harmonizovaného systému [čl. 1 odst. 2 písm. a) citovaného nařízení], přičemž případné sedmé a osmé místo číselného kódu představuje její podrobnější třídění [čl. 1 odst. 2 písm. b), čl. 3 odst. 1 nařízení]. Kódy kombinované nomenklatury jsou dále, v souladu s čl. 6 a) nařízení, doplněny dalšími dvoumístnými nebo přidavnými kódy (tzv. TARIC kódy; *Tarif Intégrée Communautaire*), které se uvádějí za osmimístnou položkou.

Příloha I nařízení je každoročně obměňována k datu 1. ledna, v souladu s přijatými opatřeními v dané oblasti (čl. 12 odst. 1 nařízení). V nyní projednávané věci je, s ohledem na období, v němž došlo k vydání závazných informací o sazebním zařazení zboží a k vydání napadeného rozhodnutí, relevantní její podoba ve znění nařízení Komise (ES) č. 948/2009 ze dne 30. září 2009, které vstoupilo v platnost dnem 1.ledna 2010.

První část přílohy I obsahuje všeobecná pravidla pro výklad a celních sazeb. Její hlava I oddíl A) se vztahuje k zařazování zboží pod konkrétní kódy (tzv. Všeobecná pravidla pro výklad kombinované nomenklatury). Podle prvního pravidla jsou názvy tříd, kapitol a podkapitol kombinované nomenklatury pouze orientační; pro právní účely jsou pro zařazení směrodatná znění čísel a příslušných poznámek ke třídám nebo kapitolám a následující ustanovení, pokud znění těchto čísel nebo poznámek nestanoví jinak. Podle šestého pravidla je zařazení zboží do položek a podpoložek určitého čísla pro právní účely stanoveno zněním těchto položek a podpoložek a příslušných poznámek k položkám a podpoložkám, jakož i *mutatis mutandis* výše uvedenými pravidly, přičemž se rozumí, že srovnávány mohou být pouze položky a podpoložky stejné úrovně. Není-li stanoveno jinak, uplatňují se pro účely tohoto pravidla rovněž příslušné poznámky ke třídě a kapitole.

Druhou část přílohy I tvoří samotný celní sazebník, rozřazující, mimo jiné, jednotlivé druhy zboží do tříd, kapitol, položek a podpoložek (kombinovaná nomenklatura).

Pro poskytnutí širšího vysvětlení k použití harmonizovaného systému zveřejňuje Světová celní organizace pravidelně vysvětlivky k HS. Rovněž Evropská komise vypracovává k zajištění použití kombinované nomenklatury vysvětlivky ke KN, a to na základě čl. 9 odst. 1 písm. a) druhé odrážky nařízení, a zveřejňuje je pravidelně v Úředním věstníku Evropské unie. Obsah vysvětlivek ke KN, které nenahrazují vysvětlivky k HS, nýbrž jsou považovány za jejich doplněk [viz rozsudek Soudního dvora ze dne 6. 12. 2007 ve věci *Van Landeghem*(C-486/06)] a mají být konzultovány společně s nimi, musí být v souladu s ustanoveními kombinované nomenklatury a nesmí měnit jejich dosah.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí odcitoval znění čísla 2208 KN (etylalkohol nedenaturovaný s objemovým obsahem alkoholu nižším než 80% objem; destiláty, likéry a jiné lihové nápoje) a uvedl, že se do tohoto čísla zařazují přípravky, jejichž objemový obsah alkoholu je vyšší než 0,5% vol, i když se berou v malých dávkách, např. po lžicích, kapkách apod. Dále uvedl, že do čísla 2208 patří lihové nápoje označované názvem „Potravinové doplňky“ určené k udržování organismu v dobrém zdravotním stavu. Tyto přípravky mohou

být např. z rostlinných výtažků, z ovocných či zeleninových koncentrátů, z lecitinu, z chemikálií apod., též obohacené např. o vitamíny, minerální látky nebo sloučeniny železa apod.

Dle soudu je sazební zařazení projednávaných druhů zboží do čísla 2208 KN věcně správné. V daném případě se jedná o tekuté přípravky obsahující bylinné extrakty s obsahem etanolu v množství převyšujícím 0,5 % obj., Doplnky stravy ve formě bylinných kapek s obsahem etanolu převyšujícím 0,5 % obj. se zařazují do čísla 2208 celního sazebníku na základě Všeobecného interpretačního pravidla 1 pro výklad kombinované nomenklatury, poznámky 3 ke kapitole 22, znění vysvětlivek k Harmonizovanému systému (dále jen „HS“) a k číslu 2208 a vysvětlivek ke Kombinované nomenklatuře (dále jen „KN“) ke kapitole 22. Argumentace, že předmětné doplňky stravy nelze považovat za „lihové nápoje“, je ve smyslu nomenklatury celního sazebníku a pravidel pro sazební zařazování zboží nesprávná a to z následujících důvodů.

Poznámka 3 ke kapitole 22 stanoví: „Pro účely čísla 2202 se výrazem „nealkoholické nápoje“ rozumějí nápoje, jejichž objemový obsah alkoholu nepřesahuje 0,5 % obj. alkoholické nápoje se zařazují podle druhu do čísel 2203 až 2206 nebo 2208.“

Vysvětlivky k HS k číslu 2208, pod bodem 16 jednoznačně uvádí, že do tohoto čísla patří „Lihové nápoje, někdy označované jako „potravinové doplňky“, určené k udržování organismu v dobrém zdravotním stavu nebo v dobré pohodě. Mohou být například, založeny na rostlinných výtažcích, ovocných koncentrátech, lecitinech, chemikáliích atd. a obohacené o vitamíny nebo sloučeniny železa.“ Z uvedeného je zřejmé, že i potravinový doplněk je možno ve smyslu nomenklatury celního sazebníku považovat za „lihový nápoj“ čísla HS 2208.

Vysvětlivky ke KN ke kapitole 22, všeobecné vysvětlivky, uvádí „Do této kapitoly patří – v případě, že nejde o léky, – tonické přípravky, které i když se berou v malých množstvích, například po lžicích, jsou vhodné pro přímou spotřebu jako nápoje. Nealkoholické tonické přípravky, které je třeba před použitím rozředit, nepatří do kapitoly 22 (obvykle číslo 2106).“ Z uvedeného je zřejmé, že zařazení potravinových doplňků do navrhovaného čísla 2106 by bylo možné pouze v případě, že by se jednalo o přípravky nealkoholické, které je potřeba před použitím rozředit. Ovšem v případě alkoholických přípravků je nutnost ředění či konzumace po kapkách zcela irelevantní a takové přípravky se zařazují do čísla HS 2208 vždy.

Žalobce ve svých argumentech zcela přehlíží, že do čísla 2106 by mohly být přípravky zařazeny pouze v případě, že by se jednalo o nealkoholické tonické přípravky, které je třeba před použitím rozředit. To ale posuzované přípravky nejsou, neboť jejich objemový obsah alkoholu je vyšší než 0,5 %. Dle soudu není sporný ani další předpoklad pro zařazení zboží do č. 2208, kam se zařazují přípravky s uvedeným obsahem alkoholu, i když se tedy berou v malých množstvích, například po lžicích (Vysvětlivka ke KN ke kapitole 22, všeobecné vysvětlivky). Žalobce vytýká žalovanému, že v rozporu s touto vysvětlivkou uvedl možnost „použití v malých dávkách, např. po lžicích, kapkách apod.“ Dle soudu však závěr žalovaného v rozporu s vysvětlivkou není, neboť i z jeho závěru je patrné, že předmětné přípravky je možné používat v malých množstvích či dávkách. Z vysvětlivky je patrné, že do kapitoly 22 se zařazují tonické přípravky, „i když se berou v malých množstvích, např. po lžicích“. Spojení „po lžicích“ je zde uvedeno pouze jako příklad. Pokud žalovaný uvedl další příklad malého množství, v jakém je možné přípravek dávkovat, není to v rozporu s citovanou vysvětlivkou. Navíc zmínka žalovaného o „kapkách“ je zřejmě reakcí na údaje uvedené žalobcem na etiketě, kde uvádí dávkování: jedna kapka na 1 kg tělesné hmotnosti, toto množství kapek rozděleno na 2-3 dávky za den.

Žalobce také namítá, že na etiketě není připuštěna možnost použití jiným způsobem než ve zředěném stavu, tedy není možnost přímé konzumace jako alkoholického nápoje.

Takovýto závěr ale z návodu k přípravě dle soudu nevyplývá. Naopak z jeho obsahu vyplývá, že přípravek lze požívat v neředěném stavu a v případě, že jej bude požívat řidič nebo dítě, měl by jej zředit, aby vznikl nealkoholický nápoj. Pro celní zařazení těchto přípravků je dle soudu podstatné, že možnost užívání předmětného zboží v neředěném stavu jako alkoholického nápoje není vyloučena, když není patrné, že by takovému užívání bránily nějaké objektivní nebo technické překážky. Žalobce sám informaci o nemožnosti přímé konzumace jako alkoholického nápoje neuvedl ani v deklarovaných údajích v žádosti o vydání ZISZ, ale neuvádí ji především ani jako základní informaci na etiketě výrobku. Z uvedených údajů proto lze dovodit, že primárním účelem výrobku není jeho používání ve zředěném stavu (výroba nealkoholického nápoje pro děti, příp. řidiče), ale naopak jeho přímé požívání podle doporučeného dávkování.

Žalobce také upozorňuje na to, že posuzované výrobky jsou výlučně určeny a používány k přípravě nealkoholického nápoje. Toto tvrzení žalobce je dle soudu zavádějící, neboť nelze přehlédnout, že podle údajů uvedených žalobcem výrobky obsahují především alkohol (etanol 30-43% objemu). I pokud by tedy uživatel nepožil přípravek přímo, ale zředil jej dle pokynu 1 kapka na 1kg tělesné hmotnosti, požije tímto způsobem značné množství alkoholu. Jedná se proto i v tomto případě o alkoholický nápoj a tomu pak odpovídá zařazení výrobků do kapitoly 22.

Na zařazení předmětných doplňků stravy obsahujících etanol je možno podpůrně analogicky využít rovněž nařízení Komise (ES) č. 1114/2006 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury, tak jak to učinil žalovaný. Z uvedeného nařízení je zřejmé, že výrobky sestávající z rostlinných či bylinných výtažků mající charakter potravinového doplňku obsahují-li etanol a jsou užívané v malém množství (čajová lžička, po kapkách, naředěny) se zařazují do čísla HS 2208, jelikož ve smyslu nomenklatury celního sazebníku se jedná o „lihový nápoj“ tohoto čísla. Podstatné je, že Komise zařadila do podpoložky 2208 90 69 KN právě tekuté přípravky s obsahem alkoholu, které se podávají po kapkách rozředěné ve vodě, tedy způsobem, kterým je možné použít i výrobky žalobce. Žalobce argumentuje zejména tím, že jeho přípravky nelze požívat v neředěném stavu. Jak soud již uvedl, tato informace z návodu k použití jednoznačně nevyplývá. I pokud by celní úřady vycházely z toho, že je nutné přípravky před použitím zředit, byl by i tak, s ohledem na citované nařízení Komise, závěr žalovaného o zařazení zboží do podpoložky 2208 90 69 správný.

Žalobce sice zde uvedené závěry zpochybňuje a uvádí, že toto nařízení bylo překonáno nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20.12.2006. Žalobce vychází z toho, že pozdější nařízení výslovně zakazuje uvádění zdravotních tvrzení u lihovin a alkoholických nápojů. Dle soudu je podstatné, že žalobcem uváděné nařízení neřeší otázku celního zařazení zboží a není patrné, jak by mohlo s ohledem na shora uvedené žalovaným provedené zařazení zpochybnit. Soud považuje za nutné zdůraznit, že Komise (ES) vydala dne 15. února 2007 nařízení č. 160/2007, tedy až po vydání žalobcem uváděném nařízení Evropského parlamentu a Rady, ze kterého jednoznačně vyplývá, že Komise zaujímala ohledně celního zařazení tohoto typu zboží stále stejný názor.

Pro úplnost považuje soud za nutné uvést, že žalobce ve své žádosti o odročení jednání ze dne 25.9.2013 namítal, že předmětné výrobky jsou doplňky stravy a doplňky stravy s obsahem lihu měly být žalovaným zařazeny pod kód KN 13021980 rostlinné šťávy a výtažky – ostatní. Současně uvedl, že žalobce v důsledku tvrzení žalovaného nepřesně uvedl ve svém návrhu kódu KN pro výše jmenované výrobky uváděné na trh jako doplňky stravy

sazební zařazení do kódu KN 2106. Dále pak uvedl, že došel v daném případě ke zjištění, že kód KN 2106 neodpovídá charakteristice a účelu výrobku žalobce a že zcela jistě není možné doplňky stravy žalobce zařadit pod kód nomenklatury KN 2208, jak tvrdí žalovaný.

Soud se ale nemohl touto novou námitkou týkající se zařazení zboží pod kód KN 13021980 zabývat, protože byla uplatněna až po uplynutí zákonem stanovené doby pro podání žaloby, kterou lze dle ustanovení § 72 odst. 1 s.ř.s. podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle odst. 4 tohoto ustanovení zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout. Ustanovení § 71 odst. 2 pak stanovuje, že omezit žalobní body může žalobce kdykoli za řízení, rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může ale jen ve lhůtě pro podání žaloby.

Žalobce podal žalobu u soudu dne 27.9.2010. Svou námitku, kterou se domáhá zařazení zboží pod kód KN 13021980, ačkoli se doposud domáhal zařazení pod kód KN 2106 90 20, uplatnil až v podání, které bylo soudu doručeno dne 25.9.2013, tedy po uplynutí lhůty, Proto se soud již touto námitku zabývat nemohl.

Ze všech shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že předmětné přípravky byly závaznými informacemi o sazebním zařazení zboží správně zařazeny do podpoložky 2208 90 69 kombinované nomenklatury, žaloba nebyla podána důvodně, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení bylo soudem rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst.1 s.ř.s., kdy podle úspěchu ve věci by právo na náhradu nákladů řízení náleželo žalovanému správnímu úřadu, kterému však žádné prokazatelné náklady v řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 24. března 2015

JUDr. Hana V e b e r o v á
předsedkyně senátu